

ger, som raade Bod paa de Mangler, der stærkest ere sølte, uden at indlade sig paa uoverfluelige Foretagender. Jeg skal for mit Bedkommende erkjende overmaade villigt, at der staaer Meget tilbage at gjøre for Landpostvæsenets Omraade, ligesom jeg dybt beklager, at det private Forsøg, som for nogen Tid siden blev gjort til at indrette private Landpostrouter, og som fandt saa stærk Understøttelse hos den nuværende Finansminister, der dengang var Ordfører i Finansloven — at dette Forsøg, siger jeg, hvad enten det nu var mindre heldigt ledet, eller det var, fordi det stødte paa den megen Modstand, som ethvert bestaaende System gjerne reiser imod noget Nyt, ikke førte til et heldigere Resultat, end at det efter kort Tids Forløb har maattet standses; men jeg haaber ikke, at det er standsjet, uden at de indvundne Erfaringer ville komme til nogen Nytte for Postvæsenet og afgive et Blik om den Vej, hvorpaa man skal gaae frem paa de enkelte Steder, hvor Forholdene tilstede det, om end i andet Omfang end det, hvorpaa det private System hvilede. Ligesom jeg saaledes med Fornøielse skal erkjende den liberale Mand, hvorpaa Lovforslaget i det Hele taget hviler, saaledes skal jeg ogsaa med Glæde indrømme, at vor Postforvaltning i det Hele taget maa siges at indtage et hæderligt og godt Standpunkt. Imidlertid kan jeg ikke sige dette uden at tilføie, at der vistnok efterhaanden er indtraadt i vor Postbestyrelse en vis Grad af Stagnation. Postvæsenets Administration er overordentlig villig og forekommende, naar Klager forelægges den; naar saadanne fremsættes, finde de den meest omhyggelige og redbonne Besvarelse; men det forekommer mig, at Postvæsenet favner i ikke ringe Grad et kraftigt Initiativ, en ordnet, klar, bestemt og sikker Ledelse paa mange Punkter, hvor dog et Postvæsen som vort kunde gaae i Spidsen og ikke afvente Klagerne. Dette forekommer mig navnlig at gjælde med Hensyn til Postforbindelsen med Udlandet. Med Hensyn til denne ialfald synes det mig, at man i for høi Grad er bleven staaende ved de Traditioner fra tidligere Tider, som satte Danmark i en utilbørlig Afhængighed af vor nærmeste Nabo paa Continentet, gennem hvis

Land Hovedforsendelsen af Breve og Aviser gaaer, nemlig Preussen eller, som det nu hedder, det nordtydske Forbund, og at man i den Grad har levet sig ind i den tidligere Tilstand, at man er ganske desorienteret og ude af Stand til at hjælpe sig, naar der indtræffer Noget ved det tydske Postvæsen, saaledes at dets Administration nægter sin Bistand. Jeg vil tage et Exempel, som vedrører øieblikkelige Forhold, for lidt tydeligere at vise dette. Gjennem alle de Aar, da der overhovedet har bestaaet den Postforvaltning, vi nu kjende, har det været en stadig Regel, at franske Blade — for at holde os til dette ene Lands — ere blevne leverede os gennem Tydskland; men nu har den Krig, der føres mellem Tydskland og Frankrig, virket saa forstyrrende paa Postens Gang, at det, siden Paris er bleven indsluttet, har været umuligt her i Danmark igjennem Posten at faae de franske Blade, og det naaget det har været en let Sag for private Mænd daglig at skaffe sig alle franske Blade fra hele den Deel af Frankrig, som ikke er besat af Sjenden; jeg selv modtager med stor Lethed fra de forstjelligste Steder af Frankrig franske Aviser, medens det er umuligt gennem Postvæsenet at faae Aviser fra Tours eller fra Bordeaux eller overhovedet fra nogen af de Stæder, med hvilken vi kun staae i Forbindelse gennem det tydske Postvæsen, og hvorfra Breve stadig besørjes. Det kan ikke være nogen Mangel paa Kundskab om, ad hvilken Vej man her kan bevæge sig; det kan ikke være Andet end en Levning fra tidligere Tid, hvor man som sagt var vant til at modtage Alt fra Tydskland, og hvor man derfor har troet sig fuldkommen kastet ud paa det vilde Hav, naar den tydske velvillige Haand undrages og derfor ogsaa har gjort sig i den Grad afhængig af enhver Bestemmelse, som den tydske Administration tog, at, medens Klager paa vort eget Postvæsenes Omraade modtages med den højeste Grad af Beredvillighed, bliver snart enhver Klage, der blot i fjerneste Grad berørte det tydske Postvæsen, frugtesløs, saasnart en eller anden Myndighed i Hamborg eller Berlin svarede, at det kan der ikke gjøres Noget ved, uden at der gjøres noget som helst kraftigt Forsøg paa at bryde igjennem gam-